

nogle flere Jagttegn, for saa vidt han ønsker at drive Jagt hele Landet igennem. I København er der jo vistnok saaledes en Mængde Jægere. Disse Jægere ville gaa op i Kommunens Kontor her i København og saa et Jagttegn, og saa kunde de jage hele Landet over. Københavns Kommune har vistnok ingen Jagt selv, saa vidt jeg ved, den er i alt Fald vistnok meget ubetydelig, det er Landdistrikterne, der afgive Jagtteræen, og derfor mener jeg, at Indtægten af Jagttegnene skulde ogsaa komme Landkommunerne til Gode. Landkommunerne ere jo, det hører man jo meget ofte omtalt, meget overbebyrdede i mange Retninger, deres Udgifter ere store, og de forhøjes Aar for Aar. Det forekommer mig, at det kunde slet ikke være af Vejen, om man gav dem en Smule Indtægt her, skønt den ikke vilde blive syn-derlig stor. Men i det hele taget er jeg en bestemt Modstander af, at man rundt omkring i alle Landets Røbstæder skal kunne udstede Jagtkort, hvorfor Røbstæderne kunne tage Pengene ind i deres Kommunekasse, medens de, som have Jagtteritorierne, Landbrugerne, i det hele taget ikke kunne saa noget ud deraf.

I § 21, første Stykke, hedder det: „Fritagne for at løse Jagttegn ere: Ejere eller Brugere af Jagtgrunden, jfr. §§ 1 og 3, for saa vidt angaar Jagt paa Grunden, samt Ejeren eller Brugerens Børn og de til hans Husstand hørende Personer, naar han har givet dem Tilladelse til at jage paa Grunden.“ Jeg tror vistnok, at der hertil maatte sættes „Børn over 15 Aar“. Efter § 23 kan der ikke udstedes Jagtkort til umyndige under 15 Aar. En lignende Bestemmelse bør vistnok træffes med Hensyn til Ejeren eller Brugerens Børn. Det er en Henstilling, som jeg tillader mig at gøre.

Alt samtlige Politifunktionærer og Sognefogder skulde kunne forlange sig Jagttegn foreviste, anser jeg for at være i sin Orden, men ligesom den ærede sidste Taler kan jeg ikke forstaa, at Medlemmer af Kommunalbestyrelserne i Byerne og paa Landet ogsaa skulde have med denne Sag at gøre. Det finder jeg aldeles urigtigt. Kommunalbestyrelserne ere valgte under andre Hensyn, og de fungere ikke som Politiofficerer. Jeg tror, at man gør rigtigt i at stryge denne Passus, og at man skal fritage Kommunalbestyrelsens Medlemmer for at se paa Jagtkort. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg haaber og venter, at der vil blive nebfat et Udvalg, og at dette Udvalg mulig vil tage mine Bemærkninger under velvillig Overvejelse.

Reedys-Thott: Jeg er fuldstændig enig med det ærede tredje Medlem for 6te Kres (Mhlefeldt-Laurvig), i at det kunde være meget ønskeligt, om der i det hele kunde opnaas noget strengere Bestemmelser, end de nu foreslaaede. Det var ønskeligt, om vi overhovedet kunde faa en større Revision af de bestaaende Forhold, der ved vilde der gaaft vist opnaas meget. Naar jeg nærer denne Anskuelse, gaar jeg imidlertid aldeles ikke ud fra den samme Motivering som det ærede Medlem, idet jeg gaaft kan henholde mig til, hvad min ærede Nabo (C. Danneffjold-Samsøe) anførte om denne Sag. Vi se jo ogsaa, hvorledes man rundt om i Landet just i de senere Aar ved Sammenlutning af de mindre Jordbrugere har skaffet Jagten meget godt frem i de forskellige Sogne, saaledes at man paa Steder, hvor man ikke før har haft nogen Jagt, nu ved alle sammen at tage Fredningen op og ved kun at jage en eller to Gange om Aaret har opnaaet at saa smukke Klappjagter, som Kommunens Beboere kunne deltage i. Det er vel det bedste Bevis paa, at det ikke er nødvendigt altid at anvende store Summer for at saa en ordentlig Jagt. — Jeg kunde altsaa ønske strengere Bestemmelser, men naar jeg mener ikke at burde gøre Forslag til altsfor megen Forandring i det Lovforslag, som her foreligger, er det, fordi jeg tror, at det vil være rettest at tage det mindre, der kan være Gaab om at opnaa, fremfor at gøre Forsøg paa at saa alle de Ønsker, man maatte nære, satte igennem. Jeg vil ogsaa haabe, at det vil lykkes ved gensidig Smødekommunen fra forskellige Sider at saa en Lov vedtagen, som nogenlunde kommer at se ud som den af den højtærede Minister foreslaaet.

Enkelte Smaating vil jeg dog tillade mig allerede paa dette Tidspunkt at gøre opmærksom paa, Bestemmelser, som jeg maatte kunde ønske at saa forandrede. Jeg skal først gøre opmærksom paa med Hensyn til § 11, hvor der er Tale om Veje, „der ere aabne for almindelig Færdsel“, at jeg ikke ser nogen Anledning til, at vi her i denne Lov skulle etablere et andet Princip, et andet Skilnemærke mellem Veje end det, som vi alle kende alle andre Steder fra, nemlig mellem de private Veje og de ikke private Veje. Paa de ikke private Veje, de offentlige Veje maa Folk færdes, men paa de private Veje har ingen noget at gøre undtagen den, for hvem Vejen eksisterer. Jeg ser derfor ikke rettere, end at hvis man ikke vil udvide den Bestemmelse, som her er foreslaaet i § 12 om Veje i Skovene, hvis